

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Exekuce jest po zahájení vyrovnacího řízení na jmění povinné strany nepřipustná podle § 12 vyr. ř. čís. 64/31 sb. z. a n. a § 39 čís. 2 ex. ř.; k překážce té jest přihlížeti podle § 39 odstavec druhý ex. ř. z úřadu; musí proto i rekursní soud k ní přihlížeti, dověděv se o ní z přípustného opravného prostředku, byť i povolujícímu soudu známá nebyla, a nejde o nepřipustnou novotu v rekursním řízení. Soudcovského zástavního práva k pohledávce nabyta vymáhající věřitelka podle § 294 odstavec 3 ex. ř. doručením obstarávkou poddlužníku. To se stalo v souzeném případě dne 11. května 1934, kdežto vyrovnací řízení zahájeno bylo 10. dubna 1934 a jsou proto splněny předpoklady § 12 vyr. ř. a § 39 čís. 2 ex. ř.

Čís. 14015.

Při prodeji na splátky lze nárok na snížení kupní ceny uplatňovati až při posledních splátkách, nikoliv již proti zažalovaným dospělým splátkám, převyšují-li pozdější splátky nárok z požadovaného snížení.

(Rozh. ze dne 6. prosince 1934, Rv II 59/33.)

Žalovaná firma koupila od žalující firmy brousící stroj za 10.767.50 ř. m. Na kupní cenu bylo zaplaceně předem 2.483.55 ř. m. Zbytek 8.283.95 ř. m. měl býti zapraven ve čtvrtletních splátkách po 1.100 ř. m., počínajíc 4. zářím 1931. Na tyto splátky byly zapraveny jen první dvě ze dne 4. září 1931 a 4. prosince 1931, tato až na nedoplatek 127 Kč. Žalobou, o niž tu jde, domáhala se žalobkyně na žalované zaplacení smluvených třech čtvrtletních splátek po 1.100 ř. m. s příslušenstvím, jež byly splatné dne 4. března 1932, dne 4. června 1932 a dne 4. září 1932, a kromě toho nedoplatku splátky ze dne 4. prosince 1931 ve výši 127 ř. m. Žalovaná namítla mimo jiné, že vadnost stroje snižuje jeho cenu o 10.000 Kč, a žádala proto snížení kupní ceny v této výši. Ob a nižší soudy uznaly podle žaloby, odvolací soud uvedl v otázce, o niž tu jde, v důvodech: Částku 10.000 Kč uplatňuje žalovaná námitkou quanti minoris. Odvolací soud souhlasí s názorem prvního soudu, že žalovaná strana nemůže srážeti domnělé znehodnocení stroje ze zažalovaných splátek, když kromě nich dluží žalobkyni ještě 22.271 Kč 60 h za stroj. Snížení kupní ceny podle § 932 obč. zák. může přijíti k platnosti až při posledních splátkách, nelze je však prováděti z prostředka. Snížení kupní ceny znamená, že kupitel zaplatí o příslušnou částku méně, a nemůže je proto uplatňovati, když ještě nezaplatil ani sníženou kupní cenu.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání, mimo jiné z těchto

d ů v o d ů :

Žalovaná vznesla ve sporu především námitku na snížení kupní ceny o 10.000 Kč pro vadné provedení stroje, a dále tvrdila škodu 10.000 Kč, jež jí prý byla způsobena na materiálu vadnou prací stroje, jehož nemůže 100% využít a musí předměty přebrušovati. Pokud jde o prvou námitku, zaujal odvolací soud právní názor, že může nárok na snížení kupní ceny přijít k platnosti až při posledních splátkách a nelze ho uplatňovati nyní, kdy jsou žalovány jednotlivé dospělé splátky. S názorem tímto souhlasí i dovolací soud. Neboť žalobkyně, dodavši stroj na splátky dle smluvených podmínek, splnila smluvní povinnost a má nárok, by i žalovaná splnila smluvené splátky, — což tato také uznávala, jak patrně z jejích dopisů ze dne 28. března 1932 a ze dne 30. března 1932, kdy žádala jen o malé poshovění, — povinnost tuto má tím spíše, když stroje ve svém závodě užívá a hospodářsky ho zužitkuje. V souzeném případě není žalováno o celkovou kupní cenu za stroj, ani o zbytek její, nýbrž jen o běžné a dospělé splátky; nárok žalované na případnou slevu není nijak ohrožen, poněvadž tu jsou ještě další splátky pozdější, jež daleko převyšují nárok z požadovaného snížení. Také obava žalované z propadnutí tohoto nároku — prekluse — je nemístná, jestliže prodávatelce stroje včasné vadnost jeho vytkla, neboť podle druhého odstavce § 933 obč. zák. zůstává jí uplatňování této námitky v takovém případě vyhrazeno.

Čís. 14016.

Mezinárodní doprava železniční.

Předepsal-li odesílatel (v Rumunsku) pro přepravu zásilky po polském území použití výhodnějšího výjimečného tarifu, jenž však v době přepravy zásilky již v Polsku neplatil, nemůže z toho, že železnice použila pro výpočet dovozného po polském území místního polského tarifu, jenž, třebaže nebyl, ale železnici se zdál pro odesílatele nejvýhodnější, uplatňovati nárok na vrácení přeplatku, nejde-li o zlý úmysl aniž o hrubou nedbalost železnice.

Ustanovení čl. XVIII a XX obchodní smlouvy československo-polské ze dne 23. dubna 1925, čís. 202 sb. z. a n. nepřichází v takovém případě v úvahu.

(Rozh. ze dne 6. prosince 1934, Rv II 204/33.)

Podle mezinárodních nákladních listů byla v souzeném případě zásilka veprů odeslána z Rumunska přes polské území do čsl. stanice Bohumína. Odesílatel předepsal v nákladních listech pro trať na území polském použití výhodnějšího výjimečného tarifu X., který však za přepravy zásilky v Polsku již neplatil. Tím se stalo, že železnice předepsala